

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 863

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 decembrie 2010

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
1.196. — Decret privind conferirea unor decorații	2	trecerea acestui imobil în domeniul public al orașului Titu și în administrarea Consiliului Local al Orașului Titu	11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.394 din 26 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. f) teza finală din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2-4	1.288. — Hotărâre privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Serviciului Român de Informații, în vederea scoaterii din funcțiune și desființării acestora.....	12
Decizia nr. 1.610 din 15 decembrie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009, în ansamblul său	4-8	1.290. — Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Varianta de ocolire Cluj Nord-Est, km 1+600—km 4+520”, județul Cluj	13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.265. — Hotărâre privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2002	9-10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.287. — Hotărâre privind modificarea datelor de identificare ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Sănătății — Direcția de Sănătate Publică a Județului Dâmbovița, precum și		261/2.859. — Ordin al ministrului administrației și internelor și al ministrului finanțelor publice privind modificarea și completarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, interimar, și al ministrului finanțelor publice nr. 252/2.917/2009 pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat acordat operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație	14
		2.228. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor pentru numirea reprezentanților părții române în cadrul organismelor create în temeiul tratatelor bilaterale privind gospodărirea apelor de frontieră	15-16

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea unor decorații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A, ale art. 8 lit. A și B și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului de Protecție și Pază, în semn de apreciere deosebită pentru înaltul profesionalism dovedit în îndeplinirea cu succes a misiunilor de mare complexitate și răspundere încredințate Serviciului de Protecție și Pază,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, ofițerului prevăzut în anexa nr. 1*.

Art. 2. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, ofițerului prevăzut în anexa nr. 2*.

Art. 3. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa I, cu însemn pentru militari, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3*.

Art. 4. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a II-a, cu însemn pentru militari, subofițerului prevăzut în anexa nr. 4*.

Art. 5. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 5*.

Art. 6. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 8 decembrie 2010.
Nr. 1.196.

* Anexele nr. 1—5 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A N r. 1.394

din 26 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. f) teza finală din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Valentin Barbu în Dosarul nr. 10.157/280/2009 al Judecătorei Pitești — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 octombrie 2010 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 26 octombrie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 10.157/280/2009, **Judecătoria Pitești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.**

Excepția a fost ridicată de Valentin Barbu cu prilejul soluționării unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat este contrar dispozițiilor art. 56 alin. (2) din Constituție, care consacră principiul așezării juste a sarcinilor fiscale. În acest sens, arată, în esență, că, urmare a aplicării dispozițiilor art. 259 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006, a fost obligat la plata unei contribuții la asigurările sociale de sănătate care depășea cuantumul veniturilor realizate, respectiv sumele obținute din închirierea unui imobil.

Judecătoria Pitești — Secția civilă consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, cota de contribuție de 6,5% din veniturile realizate care constituie contribuția la asigurările sociale de stat este unică, neavând un caracter progresiv. Prin urmare, diferența valorică a contribuției este determinată de nivelul venitului. De asemenea, legiuitorul a stabilit o obligație fiscală minimă, care nu poate fi însă mai mică de un salariu de bază minim brut pe țară, lunar. Această obligație este justificată de beneficiile acordate asiguraților în sistemul de asigurări sociale de sănătate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții potrivit cărora: *„Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra: [...]*

f) veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, veniturilor din dividende și dobânzi, veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere și altor venituri care se supun impozitului pe venit, numai în cazul în care nu realizează venituri de natura celor prevăzute la lit. a)–e), alin. 2¹ și art. 213 alin. (2) lit. h), dar nu mai puțin de un salariu de bază minim brut pe țară, lunar.”

Curtea observă că, în realitate, critica autorului excepției se limitează doar la dispozițiile tezei finale a art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006, astfel că numai acest text va fi supus analizei de constituționalitate.

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție referitor la așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin dispozițiile art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, legiuitorul a urmărit instituirea unei cote de contribuție unice la sistemul de asigurări sociale de sănătate. Diferența dintre cuantumul efectiv al contribuției ce revine diferitelor persoane este determinată, în practică, de mărimea veniturilor la care se calculează cota de contribuție. În legătură cu acest aspect, prin Decizia nr. 56 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 21 februarie 2006, Curtea statua că principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice impune diferențierea contribuției persoanelor care realizează venituri mai mari, însă cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând caracter progresiv.

În același timp, având în vedere că accesul la serviciile medicale în sistemul public de asigurări sociale este condiționat de participarea la acest sistem prin plata contribuției la fondul de asigurări sociale de sănătate, și ținând seama de principiul solidarității în constituirea și utilizarea acestui fond, care antrenează întreaga societate în efortul protejării sănătății populației, legiuitorul a instituit obligația unei minime contribuții. În acest sens sunt relevante cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 934 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007, în care s-a arătat că „obligativitatea asigurării și a contribuției la sistemul asigurărilor sociale de sănătate trebuie analizată în legătură cu un alt principiu care stă la baza acestui sistem, anume cel al solidarității. Astfel, datorită solidarității celor care contribuie, acest sistem își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate”. Toate acestea reprezintă, de fapt, „o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor”.

Stabilind cuantumul contribuției minime, art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 prevede că acesta nu poate fi mai mic decât procentul de 6,5% calculat la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar.

În același timp, însă, art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006 instituie obligația persoanelor care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor, veniturilor din dividende și dobânzi, veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere și altor venituri care se supun impozitului pe venit de a contribui la fondul de asigurări sociale de sănătate într-un cuantum de 6,5% din aceste venituri, *„dar nu mai puțin de un salariu de bază minim brut pe țară, lunar”*.

Deși pare a urmări aceeași logică a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006, textul de lege criticat, prin formularea sa, conduce însă la o interpretare diferită, și anume că, în situația persoanelor care se încadrează în ipoteza normei, valoarea contribuției nu poate fi mai mică decât însuși cuantumul unui salariu de bază minim brut pe țară, lunar. Faptul că o astfel de interpretare este posibilă în practică, este confirmat prin însăși opinia formulată de Judecătoria Pitești — Secția civilă cu privire la excepția de neconstituționalitate, prin care se arată că „legiuitorul a înțeles să stabilească o obligație fiscală minimă pe care orice persoană care realizează venituri să o aibă (**nu mai puțin de un salariu minim brut pe țară, lunar**) [...]”.

Or, o asemenea interpretare ridică probleme de constituționalitate care pun în discuție respectarea principiului constituțional al justei așezări a sarcinilor fiscale.

Astfel, principiul constituțional amintit implică un complex de condiții de care legiuitorul este ținut atunci când instituie anumite obligații fiscale în sarcina contribuabililor. Așa cum Curtea statua prin Decizia nr. 6 din 25 februarie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 25 martie 1993, „fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze [...] pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni”. Prin urmare, așezarea justă a sarcinilor fiscale trebuie să reflecte însuși principiul egalității cetățenilor în fața legii, prin impunerea unui tratament identic pentru situații identice și să țină cont, în același timp, de capacitatea contributivă a contribuabililor, luând în considerare elementele ce caracterizează situația individuală și sarcinile sociale ale acestora.

Or, Curtea constată că niciuna dintre aceste cerințe nu este respectată de textul de lege criticat.

Astfel, dacă art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 instituie o regulă generală în ceea ce privește calculul contribuției, prin stabilirea unei cote de 6,5% ce se aplică asupra diverselor venituri pe care contribuabilii le pot realiza, art. 257 alin. (2) lit. f) teza finală, prin redactarea sa, pare să instituie o excepție. Tratamentul juridic diferențiat nu este justificat de nicio

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate formulată de Valentin Barbu în Dosarul nr. 10.157/280/2009 al Judecătorei Pitești — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. f) teza finală din Legea nr. 95/2006 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că valoarea contribuției minime la fondul de asigurări sociale de sănătate, datorată de persoanele care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din dividende și dobânzi, venituri din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere și alte venituri care se supun impozitului pe venit, nu poate fi mai mică decât cuantumul unui salariu de bază minim brut pe țară, lunar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.610

din 15 decembrie 2010

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009, în ansamblul său

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 23 noiembrie

împrejurare obiectivă. Natura veniturilor nu constituie, din perspectiva textului de lege criticat, un criteriu pentru instituirea unei reglementări diferite. În acest sens, Curtea observă că teza întâi a art. 257 alin. (2) lit. f) se supune aceleiași reguli generale, aplicabile tuturor categoriilor de venituri, și numai dispozițiile tezei finale, referitoare la contribuția minimă datorată, instituie un tratament diferit.

În același timp, Curtea constată că obligația instituită de prevederile art. 257 alin. (2) lit. f) teza finală din Legea nr. 96/2006 poate conduce, în practică, la obligarea asiguratului de a plăti o contribuție mai mare decât înseși veniturile realizate. Or, o asemenea prevedere nu poate fi considerată, sub niciun aspect, ca asigurând proporționalitatea și caracterul rezonabil al sarcinii fiscale, în sensul celor arătate mai sus.

Având în vedere toate aceste aspecte, Curtea constată că prevederile art. 257 alin. (2) lit. f) teza finală din Legea nr. 95/2006 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că valoarea contribuției minime la fondul de asigurări sociale de sănătate, datorată de persoanele care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din dividende și dobânzi, venituri din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere și alte venituri care se supun impozitului pe venit, nu poate fi mai mică decât cuantumul unui salariu de bază minim brut pe țară, lunar.

2010, un grup de 55 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC a solicitat Curții Constituționale să se pronunțe asupra constituționalității

dispozițiilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009, în ansamblul său.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost transmisă Curții Constituționale de secretarul general al Camerei Deputaților cu Adresa nr. 51/5.548 din 23 noiembrie 2010 și a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 16.666 din 23 noiembrie 2010, constituind obiectul Dosarului nr. 4.612A/2010.

Această sesizare a fost semnată de către următorii deputați: Lucreția Roșca, Angel Tîlvăr, Marian Neacșu, Marian Ghiveciu, Cristian Rizea, Mădălin-Ștefan Voicu, Gheorghe Ana, Iulian Claudiu Manda, Ion Dumitru, Florin Iordache, Sonia-Maria Drăghici, Gheorghe Ciocan, Georgian Pop, Neculai Rățoi, Petru Petrescu, Dumitru Boabeș, Dumitru Chiriță, Valeriu Ștefan Zgonea, Cristian-Sorin Dumitrescu, Florentin Gust Băloșin, Antonella Marinescu, Petru Gabriel Vlase, Mihai Tudose, Doru-Claudian Frunzulică, Eugen Bejinariu, Nicolae-Ciprian Nica, Rodica Nassar, Ioan Damian, Vasile Ghiorghe Gliga, Raul-Victor Surdu Soreanu, Viorel Ștefan, Andrei Dolineaschi, Cornel-Cristian Resmeriță, Ciprian-Florin Luca, Ioan Sorin Roman, Vasile Popeangă, Horia Teodorescu, Victor Cristea, Carmen Ileana Moldovan, Costică Macaleți, Bogdan Nicolae Niculescu-Duvăz, Ion Călin, Doina Burcău, Ion Mocioalcă, Cristina Ileana Dumitrache, Matei Radu Brătianu, Florian Popa, Ioan Cindrea, Horia Grama, Ion Burnei, Marian-Florin Săniuță, Filip Georgescu, Victor Socaciu, Dan Nica și Mircea Dușa.

Autorii sesizării fac referire la considerentele Deciziei nr. 1.257 din 7 octombrie 2009, prin care Curtea Constituțională a constatat că aprobarea unei ordonanțe de urgență prin lege dă naștere unui act normativ nou, care absoarbe și ordonanța de urgență, astfel că dispozițiile ordonanței de urgență pot fi și ele supuse controlului de constituționalitate în condițiile art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea fundamentală. În consecință, precizează că obiectul sesizării îl constituie atât Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009, cât și însăși ordonanța de urgență supusă aprobării prin lege, în ansamblul lor.

Motivarea sesizării are la bază o critică de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la încălcarea prevederilor art. 115 alin. (6) teza a doua din Legea fundamentală potrivit căreia „*ordonanțele de urgență (...) nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului*”.

În susținerea acestei critici, se arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 afectează grav activitatea serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, care reprezintă instituții fundamentale ale statului, raportat la art. 123 alin. (2) din Constituție.

Autorii sesizării precizează că sintagma „*afectează regimul instituțiilor fundamentale ale statului*” vizează toate componentele care definesc regimul juridic al acestora, și anume: structura organizatorică, funcționarea, resursele umane și materiale etc., inclusiv statutul juridic al funcționarilor publici de conducere din sfera serviciilor publice deconcentrate. Or, acest statut a fost afectat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, în urma acesteia rezultând o „*construcție juridică deficitară și confuză*” în ceea ce privește funcția de director coordonator și contractul de management.

Totodată, se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 exprimă o tendință de politizare a structurilor guvernamentale de la nivelul județelor și „*pune în discuție regimul constituțional și legal actual al funcției publice*”.

De asemenea, se arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 intervine într-un domeniu în care Guvernul nu are competența materială de reglementare.

În fine, autorii sesizării precizează că „prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, pe calea controlului posterior, anumite dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 au fost declarate neconstituționale, în măsura în care, până în prezent, acest act normativ nu a putut fi supus controlului de constituționalitate în ansamblul său, deoarece se afla în procedura de adoptare în Parlament a legii de aprobare”.

În concluzie, solicită Curții Constituționale să constate neconstituționalitatea în ansamblul lor a celor două acte normative.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctul lor de vedere.

Guvernul a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 5/9.131/E.B. din 29 noiembrie 2010, punctul său de vedere, prin care apreciază că sesizarea referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 este nefondată. În acest sens, observă că autorii sesizării reiterează motivele de neconstituționalitate reținute de Curtea Constituțională în cuprinsul Deciziei nr. 1.257 din 7 octombrie 2009 prin care s-a constatat neconstituționalitatea Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009. Observă, de asemenea, că este invocată și Decizia Curții Constituționale nr. 1.629 din 3 decembrie 2009 prin care s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și ale anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009.

Apreciază că din formularea și motivarea sesizării rezultă, în realitate, intenția autorilor acesteia de a supune controlului de constituționalitate însăși Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, și anume prevederile art. I, art. III, art. IV, art. V, art. VII, art. VIII și ale anexei nr. 1 la aceasta.

Arată că, din rațiuni de practică legislativă, dispozițiile art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și ale anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 fac obiectul abrogării dispuse prin pct. 1—4 din cuprinsul articolului unic al legii pentru aprobarea acestei ordonanțe de urgență.

Menționează totodată că, prin Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, Curtea Constituțională a reținut că „începând cu data de 28 februarie 2010 continuă să își producă efectele juridice Legea nr. 188/1999 cu conținutul său normativ de dinainte de modificările neconstituționale ce i-au fost aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 și prin art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexa nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009”.

Precizează că prin art. V din Legea nr. 140/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici au fost abrogate și dispozițiile art. I pct. 6—25 și ale art. VII din ordonanța de urgență criticată.

Conchide că art. I, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexa nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 nu mai sunt în vigoare în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel încât critica de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale devine lipsită de obiect.

Președintele Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere, cu Adresa nr. 51/5.639 din 26 noiembrie 2010, în care se apreciază că Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 nu contravine dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție. Precizează că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 cuprinde, în mare parte, dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009. Enumeră acele prevederi care nu se regăsesc în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009. De asemenea, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 105/2009 cuprinde și foarte multe reguli noi față de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009, menționându-le.

În opinia sa, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 reglementează măsuri necesare pentru mai buna organizare și funcționare a instituțiilor statului, regulile cuprinse în aceasta nefiind de natură „să afecteze” regimul acestor instituții. Reamintește nuanțele sensului juridic al verbului „a afecta” utilizat în prevederile art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, astfel cum acesta a fost lămurit de Curtea Constituțională, și anume: a suprima, a aduce atingere, a prejudicia, a vătăma, a leza, a antrena consecințe negative. Or, măsurile cuprinse în Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 nu au ca finalitate vreuna dintre aceste nuanțe. Dimpotrivă, astfel cum rezultă din preambulul ordonanței de urgență, emiterea acesteia a fost necesară, neluarea măsurilor în vederea atingerii scopurilor enumerate în cuprinsul acestuia având consecințe negative imediate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor asumate referitoare la reducerea cheltuielilor bugetare și eficientizarea activității aparatului administrativ.

Prin scopul lor, măsurile cuprinse în Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 nu puteau afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, ci au avut ca efect întărirea organizării și funcționării lor. De asemenea, prin aceste măsuri nu a fost suprimat nimic, nu s-a adus atingere, nu a fost prejudiciat, nu a fost vătămat, nu a fost lezat nimic și nu au fost antrenate consecințe negative, ci doar pozitive, motiv pentru care ordonanța de urgență în cauză putea și trebuia să fie emisă. De altfel, Curtea Constituțională a decis că „ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă afectează, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniul în care intervin”.

În final, precizează că, „în sesizarea lor, autorii acesteia se referă la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 în general, invocând argumente generale și nicidecum care ar putea să fie textele în concret din conținutul său care ar putea fi contrare Constituției”.

Solicită Curții să respingă sesizarea formulată și să constate că Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 este conformă prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție.

Președintele Senatului a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere, cu Adresa nr. I 2.571 din 30 noiembrie 2010, în care se apreciază că sesizarea este întemeiată.

Consideră că Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 este neconstituțională, întrucât ordonanța de urgență pe care o aprobă încalcă prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție. Aceasta deoarece, prin obiectul său de reglementare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 afectează regimul unor instituții fundamentale ale statului, și anume instituția prefectului și cea a alesului local — instituții prevăzute în Constituție la art. 121 și la art. 123 alin. (2) —, și, prin raportare la acestea, afectează regimul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, care, la rândul lor, sunt instituții fundamentale ale statului, așa cum a observat Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009.

Întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 reia în integralitate conținutul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009, act normativ anterior declarat neconstituțional, pe cale de consecință, apreciază că motivele avute în vedere la constatarea neconstituționalității legii de aprobare a acesteia sunt, în egală măsură, motive de constatare a neconstituționalității Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009.

Precizează că neconstituționalitatea unei ordonanțe de urgență care a fost emisă de Guvern într-un domeniu care, potrivit dispozițiilor constituționale, este sustras competențelor

sale nu poate fi acoperită de Parlament prin aprobarea sa prin lege, cu unele modificări, acest viciu de neconstituționalitate neputând fi înlăturat.

Arată că, față de jurisprudența Curții Constituționale, reprezentată de Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009, este irelevant faptul că, în cursul procedurii sale parlamentare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 a fost aprobată cu unele modificări de natură să acopere aspectele de neconstituționalitate, câtă vreme această ordonanță de urgență a fost emisă cu încălcarea limitelor constituționale ale delegării legislative. Din această perspectivă, singura soluție legislativă posibilă, care să asigure respectarea prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și produc efecte numai pentru viitor, este numai aceea a respingerii prin lege a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Senatului, președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

În ceea ce privește **obiectul controlului de constituționalitate**, Curtea observă că autorii sesizării și-au îndreptat criticile atât împotriva Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, cât și împotriva a însăși ordonanței de urgență supuse aprobării prin lege, în ansamblul lor.

Sub acest aspect, Curtea a stabilit că ordonanțele Guvernului aprobate de Parlament prin lege încetează să mai fie acte normative de sine stătătoare și devin, ca efect al aprobării de către autoritatea legiuitoare, acte normative cu caracter de lege, chiar dacă, din rațiuni de tehnică legislativă, alături de datele legii de aprobare, conservă și elementele de identificare atribuite la adoptarea lor de către Guvern (Decizia nr. 95 din 8 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006).

Totodată, în jurisprudența sa, Curtea a precizat că, după aprobarea ordonanței de urgență de către Parlament, controlul de constituționalitate se exercită față de legea de aprobare al cărei conținut este chiar ordonanța guvernamentală. Ca atare, **întrucât devin parte integrantă a legii de aprobare, dispozițiile ordonanței de urgență pot fi supuse controlului de constituționalitate, în condițiile art. 146 lit. a) din Constituție.**

Față de cele arătate, obiectul controlului de constituționalitate îl constituie Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 și, implicit, însăși ordonanța aprobată, în integralitatea acesteia. Autorii sesizării își motivează cererea de sesizare a Curții Constituționale cu examinarea, pe calea obiecției de neconstituționalitate, și a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009, argumentând că, deși prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.629 din 3 decembrie 2009 anumite dispoziții ale acesteia au fost declarate neconstituționale, pe calea controlului posterior, acest act normativ nu a putut fi supus controlului de constituționalitate în ansamblul său, deoarece se afla în procedura de adoptare în Parlament a legii de aprobare. Cu privire la această susținere, Curtea observă că Legea fundamentală reglementează, pe de

o parte, în art. 146 lit. a) controlul constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, iar, pe de altă parte, în art. 146 lit. d) controlul de constituționalitate pe calea excepției.

Astfel cum a remarcat și Guvernul, în punctul său de vedere, din formularea și motivarea sesizării rezultă, în realitate, intenția autorilor acesteia de a supune controlului de constituționalitate însăși Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, mai exact prevederile art. I, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și ale anexei nr. 1 la aceasta, care au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.629 din 3 decembrie 2009.

Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate privește Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009, care, însă, astfel cum s-a arătat mai sus, înglobează prevederile ordonanței de urgență aprobate. Legea contestată în cauza de față are un articol unic prin care aprobă cu modificări Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009. Modificările constau în abrogarea art. I pct. 1—5 și 26, art. III—V, art. VIII și a anexei nr. 1 la ordonanța de urgență.

Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Prin Decizia nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 14 ianuarie 2010, Curtea Constituțională a constatat, în cadrul controlului pe calea unei excepții de neconstituționalitate, că dispozițiile art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și ale anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local sunt neconstituționale.

Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 a preluat în integralitate, cu unele modificări nesemnificative, conținutul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009, ordonanță de urgență care a fost declarată neconstituțională, împreună cu legea de aprobare a acesteia, prin Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 6 noiembrie 2009. Curtea a observat că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009, aprobată prin lege de către Parlament, a fost afectat regimul juridic al serviciilor publice deconcentrate, fiind astfel încălcate prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție. Argumentele cuprinse în Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009, referitoare la nesocotirea art. 115 alin. (6) din Constituție, au fost reținute și în Decizia nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, fiind, *mutatis mutandis*, valabile și în privința Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009.

Potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, deciziile Curții, date în soluționarea atât a obiecțiilor de neconstituționalitate — art. 146 lit. a) —, cât și a excepțiilor de neconstituționalitate — art. 146 lit. d) —, prin care se constată neconstituționalitatea unor dispoziții din legile și ordonanțele în vigoare sau a unor dispoziții din regulamentele parlamentare — art. 146 lit. c) —, au ca rezultat obligarea Parlamentului și a Guvernului, după caz, de a pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Până la realizarea acestei obligații, prevederile în vigoare neconstituționale se suspendă, iar la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă obligația susmenționată nu a fost realizată, își **încetează efectele**.

În cauza de față, legea de aprobare privește o ordonanță de urgență a Guvernului care, anterior aprobării, a fost supusă controlului de constituționalitate în temeiul art. 146 lit. d) din Legea fundamentală, o serie de prevederi ale acesteia fiind declarate neconstituționale, așa cum s-a arătat mai sus, prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.629 din 3 decembrie 2009. Ca urmare a acestei decizii, prevederile declarate neconstituționale din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 **au fost suspendate** până la data de 27 februarie

2010 (aceasta fiind data la care se împlinea termenul de 45 de zile de la publicarea deciziei în Monitorul Oficial), astfel încât, începând cu data de 28 februarie 2010, **acestea și-au încetat efectele juridice**, în condițiile art. 147 alin. (1) din Constituție. Consecutiv, cu prilejul pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, s-a statuat că „**începând cu data de 28 februarie 2010 continuă să își producă efectele juridice Legea nr. 188/1999 cu conținutul său normativ** de dinainte de modificările neconstituționale ce i-au fost aduse prin (...) art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexa nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009. Acesta este un efect specific al pierderii legitimității constituționale a ordonanței de urgență menționate, sancțiune diferită și mult mai gravă decât o simplă abrogare a unui text normativ”.

În procesul de dezbatere și adoptare a proiectului legii de aprobare, dispozițiile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 declarate neconstituționale și ale căror efecte au încetat, așa cum s-a precizat, în virtutea Deciziei nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, la 28 februarie 2010 au fost abrogate prin articolul unic al legii de aprobare.

Această operațiune juridică efectuată de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, este necesară pentru eliminarea expresă din fondul legislativ (din evidența oficială a României) a acelor prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 care și-au încetat efectele juridice, astfel că nu mai pot fi aplicate de nicio instanță judecătorească, de nicio altă autoritate publică și nici nu mai pot fi invocate de vreun subiect de drept, public ori privat, individual sau colectiv.

Curtea, în cadrul controlului *a priori*, nu poate face abstracție de faptul că, anterior sesizării sale cu soluționarea prezentei obiecții de neconstituționalitate, unele dispoziții ale ordonanței au fost declarate neconstituționale, pe calea unei excepții de neconstituționalitate. Aceasta ar însemna ca însăși Curtea Constituțională să lipsească de eficiență controlul pe care îl exercită și să ignore efectul general obligatoriu al propriilor sale decizii.

Așa fiind, **nu pot face obiectul controlului de constituționalitate a priori, prevăzut de art. 146 lit. a), prevederile abrogatoare ale legii de aprobare referitoare la acele dispoziții din ordonanța de urgență aprobată care au fost constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale**. De aceea, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă sesizarea Curții cu verificarea, pe calea controlului *a priori*, a constituționalității dispozițiilor art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și ale anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009.

II. Prin art. V din Legea nr. 140/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 8 iulie 2010 au fost abrogate prevederile art. I pct. 6—25 și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, nemaifiind în vigoare la momentul supunerii spre aprobare a acestui act normativ. Așadar, este inadmisibilă sesizarea referitoare la acestea.

III. În urma modificărilor intervenite în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009, Curtea constată că textele în vigoare asupra cărora trebuie să se pronunțe pe baza criticilor formulate de autorii obiecției, prin raportare la art. 115 alin. (6) teza a doua din Constituție, potrivit căruia „*ordonanțele de urgență (...) nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului*”, sunt art. II, art. VI și art. IX—XV. Referitor la acestea, Curtea observă următoarele:

(i) **Art. II** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 modifică alin. (2) și (3) ale art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2009 privind reglementarea unor măsuri în domeniul administrației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 1 iulie 2009. Alin. (2), astfel modificat, reglementează, cu caracter de excepție,

prelungirea cu maximum 6 luni într-un an calendaristic, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, a perioadei pentru care se exercită cu caracter temporar o funcție publică de conducere vacantă corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, prin promovarea temporară a unui funcționar public care îndeplinește condițiile de studii și de vechime în specialitatea studiilor pentru ocuparea funcției publice și care nu are o sancțiune disciplinară aplicată ce nu a fost radiată. Această posibilitate este valabilă, potrivit alin. (3) modificat prin art. II, până la data de 31 decembrie 2010.

Cu privire la aceste prevederi nu se poate reține nesocotirea dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție, nefiind de natură să afecteze regimul vreunei instituții fundamentale a statului.

(ii) **Art. VI** stabilește că, până la data de **31 decembrie 2009**, ocuparea funcțiilor publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici prevăzute la art. 12 lit. b)—e) din Legea nr. 188/1999, se face și prin concurs, organizat cu respectarea anumitor condiții.

Fiind dispoziții cu aplicabilitate temporară, Curtea observă că acestea, ca urmare a ajungerii la termen, și-au încetat aplicabilitatea. Prin urmare, sesizarea referitoare la acestea este inadmisibilă, fiind lipsită de obiect.

(iii) Prin dispozițiile **art. IX—XI** sunt reglementate unele măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, sub aspectul denumirilor și al numărului maxim de posturi afectat acestor structuri.

Cu privire la sensul dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, că „ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”. Or, prin stabilirea numărului maxim de posturi ce pot fi utilizate la structurile menționate s-a urmărit eficientizarea activității acestora, reducerea cheltuielilor de personal, creșterea calității serviciilor oferite cetățenilor de administrația publică, ceea ce nu este de natură să aibă efecte negative asupra activității acestora.

Întrucât nu au fost relevate alte aspecte de neconstituționalitate ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 sau ale legii de aprobare a acesteia decât cele ce au fost deja reținute prin Decizia nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 este neîntemeiată în raport cu criticile formulate.

(iv) **Art. XII—XV** cuprind prevederi referitoare la aspecte menite să asigure coerența ansamblului legislativ, prin norme specifice tehnicii legislative, al căror rol îl reprezintă evitarea paralelismelor și armonizarea reglementărilor în vigoare. De aceea, cu privire la acestea nu se poate susține încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție.

(v) În fine, **anexa nr. 2** la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 stabilește numărul maxim de posturi din cabinetul demnitarului, ceea ce reprezintă o simplă măsură organizatorică, fără implicații asupra regimului instituțiilor fundamentale ale statului.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Constată că obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local este neîntemeiată în raport cu criticile formulate.

II. Constată că este inadmisibilă obiecția referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VI, art. VIII și ale anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, aprobată prin legea supusă controlului de constituționalitate.

III. Constată că este neîntemeiată, în raport cu criticile formulate, obiecția referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor art. II și art. IX—XV și ale anexei nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, aprobată prin legea supusă controlului de constituționalitate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 15 decembrie 2010 și la aceasta au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2002

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 947 din 23 decembrie 2002, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezentele norme metodologice se aplică tuturor cultelor religioase recunoscute din România, potrivit legii, care beneficiază, la cerere, de sprijin financiar, în limita prevederilor bugetare anuale, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2002, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *ordonanță*.”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — În sensul prezentelor norme metodologice, următorii termeni se definesc astfel:

a) *lăcaș de cult* — imobil în care se oficiază servicii religioase sau care deservește acestui scop, respectiv: biserică, casă de rugăciune, templu, moschee, geamie, sinagogă, casă de adunare, capelă, ansamblu monahal, clopotniță, arhondaric, trapeză, paraclis, chilie și alte clădiri și dependințe asimilate acestora;

b) *protocol de finanțare* — protocol încheiat între Secretariatul de Stat pentru Culte și cultele religioase sau, după caz, unitatea centrală de cult;

c) *sprijin financiar* — sume alocate de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, în condițiile legii.”

3. La articolul 3 alineatul (1), literele h) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„h) achiziționarea de imobile necesare desfășurării activității unităților de cult, precum și a activităților de asistență socială și medicală susținute de unitățile de cult;

i) sprijinirea activităților de asistență socială și medicală organizate de cultele religioase recunoscute din România, în spitale, centre de plasament, cămine pentru bătrâni și alte forme de asistență;”

4. La articolul 3 alineatul (1), după litera j) se introduc trei noi litere, literele k)—m), cu următorul cuprins:

„k) construirea, amenajarea și repararea clădirilor având destinația de așezăminte de asistență socială și medicală ale unităților de cult;

l) construirea și repararea sediilor administrative ale eparhiilor sau ale centrelor de cult;

m) construirea și repararea sediilor unităților de învățământ teologic, proprietate a cultelor recunoscute.”

5. La articolul 3, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Sprijinul financiar pentru întreținerea și funcționarea unităților de cult cu venituri mici sau fără venituri se poate acorda

pentru următoarele lucrări și servicii: întreținere, procurarea de materiale, prestări de servicii cu caracter funcțional, procurarea și întreținerea obiectelor de inventar.”

6. La articolul 4 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) desfășurării unor activități de asistență socială și medicală ale unităților de cult;”

7. La articolul 4 alineatul (2), după litera d) se introduc patru noi litere, literele e)—h), cu următorul cuprins:

„e) amenajării și întreținerii muzeelor cultural-religioase;

f) construirii, amenajării și reparării clădirilor având destinația de așezăminte de asistență socială și medicală ale unităților de cult;

g) construirii și reparării sediilor administrative ale eparhiilor sau ale centrelor de cult;

h) construirii și reparării sediilor unităților de învățământ teologic, proprietate a cultelor recunoscute.”

8. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Alocarea sumelor prevăzute la art. 4 se realizează prin hotărâre a consiliilor locale, județene, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, la solicitarea unității centrale de cult, formulată pe baza cererilor primite de la unitățile locale de cult, care conțin documentele prevăzute la art. 14 alin. (1).”

9. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Sprijinul financiar alocat de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, potrivit prevederilor art. 3 din ordonanță, se acordă pe baza următoarelor documente:

a) cerere-tip;

b) devizul de lucrări, la prețuri actualizate și potrivit reglementărilor în vigoare privind taxa pe valoarea adăugată, pentru lucrările rămase de executat, datat pe anul în curs;

c) copie de pe autorizația de construire pentru reparații capitale și construcții noi, eliberată potrivit Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) în cazul monumentelor istorice și al bunurilor din patrimoniul cultural național, se va prezenta și o copie a avizului eliberat de instituțiile specializate în domeniul patrimoniului cultural național, potrivit legislației în vigoare privind restaurarea și conservarea monumentelor istorice și a bunurilor din patrimoniul cultural național;

e) în cazul lucrărilor de pictură a lăcășurilor de cult aparținând Bisericii Ortodoxe Române, se va prezenta și copia avizului eliberat de către Comisia pentru pictură bisericească;

f) în cazul solicitărilor privind asistență socială, se va depune proiectul acțiunii respective, inclusiv devizul aferent;

g) pentru celelalte necesități ale unităților de cult, cererea de sprijin financiar va fi însoțită de documente specifice tipului de activitate în care se încadrează solicitarea;

h) avizul cultului sau al unității centrale de cult pentru obținerea sprijinului financiar de la Secretariatul de Stat pentru Culte;

i) copia certificatului de înregistrare fiscală;

j) adeverință certificată de bancă sau copia unui extras bancar, conform cu originalul, prin care este precizat codul IBAN al unității de cult solicitante;

k) copia autorizației din partea instituției de specialitate că firma constructoare este abilitată să efectueze astfel de lucrări, în cazul lăcașurilor de cult care sunt monumente istorice din clasa A;

l) documente care să ateste dreptul de a desfășura activități sociale sau medicale, după caz;

m) declarație pe propria răspundere a solicitantului că va folosi sprijinul financiar solicitat exclusiv pentru realizarea lucrărilor menționate în documentația atașată cererii-tip;

n) acte care să ateste proprietatea asupra imobilelor în care se desfășoară activități sociale, medicale și de învățământ teologic pentru care se solicită sprijin financiar;

o) fotografii ce atestă stadiul existent al obiectivului ce impune executarea de lucrări pentru care se solicită sprijin financiar.

(2) Documentațiile incomplete vor putea fi completate în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii cererii; în caz contrar, acestea nu vor fi propuse pentru alocarea fondurilor solicitate.

(3) O nouă cerere de alocare a unui sprijin financiar va mai putea fi depusă numai în anul calendaristic următor."

10. **Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 15. — (1) La întocmirea deconturilor justificative pentru sprijinul financiar acordat potrivit art. 3 din ordonanță se vor avea în vedere următoarele:

a) toate documentele justificative, prezentate în copii xerox, vor fi certificate prin aplicarea ștampilei și a semnăturii beneficiarului ajutorului financiar;

b) nu se vor admite la justificare documente care conțin achiziții de materiale sau servicii, altele decât cele pentru care a fost acordat sprijinul financiar, care nu sunt cuprinse în devizul înaintat pentru obținerea sprijinului financiar;

c) documentele justificative trebuie să fie lizibile și să nu prezinte ștersături; nu se admit documente trimise prin fax;

d) facturile fiscale vor fi însoțite de dispoziții de plată, ordine de plată, chitanțe, bonuri de casă, extrase privind viramente bancare, după caz;

e) chitanțele care atestă plăți trebuie să cuprindă în mod obligatoriu următoarele: scopul plății, operațiunea pentru care se face plata, numărul și data eliberării. Chitanțele care atestă plăți vor fi utilizate doar în cazurile în care nu se întocmesc facturi fiscale;

f) chitanțele de mână prin care se atestă anumite plăți — pentru pictură și procurări de materiale de la particulari — trebuie să cuprindă în mod obligatoriu numele și prenumele vânzătorului, în clar, precum și seria și numărul actului de identitate al acestuia. Chitanțele vor fi certificate de primarul localității pe raza căreia se află unitatea de cult solicitantă sau de un împuternicit al acestuia;

g) actele justificative vor cuprinde în mod obligatoriu copia extrasului de cont bancar prin care se face dovada primirii banilor sau chitanța de înregistrare în evidența contabilă a unității de cult beneficiare a sprijinului financiar alocat;

h) pentru lucrările de pictură bisericească se vor trimite o copie a documentului de plată și o copie a ordinului de plată prin care s-au virat impozitul pe venit, contribuțiile individuale de asigurări sociale, asigurări sociale de sănătate și asigurări de șomaj, conform legii, în cazul în care lucrările de pictură sunt executate ca activitate dependentă, de un pictor angajat de unitatea de cult, prin contract de prestări de servicii încheiat în baza Codului civil. Pentru lucrările de pictură de restaurare bisericească executate de către o persoană fizică autorizată se vor trimite documentele justificative prevăzute la lit. d);

i) documentele justificative vor fi transmise până cel mai târziu la data de 31 decembrie a fiecărui an. În cazul primirii sprijinului financiar în cursul trimestrului IV, justificarea se va face în cel mult 180 de zile de la primirea acestuia;

j) situația de lucrări, acolo unde este cazul;

k) pentru sprijinul financiar alocat, indiferent pentru care dintre categoriile lucrărilor prevăzute la art. 3 din ordonanță, solicitantul va depune alături de documentele justificative și un raport de justificare a utilizării sprijinului primit.

(2) Nu se admit la justificare facturi plătite înainte de primirea sprijinului financiar sau emise în anii precedenți acordării sprijinului financiar, chiar dacă acestea au fost plătite după primirea acestuia."

11. **Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 16. — (1) Sumele alocate ca sprijin financiar conform art. 3 din ordonanță vor fi transmise direct solicitantului, integral ori eșalonat, cu informarea unității centrale de cult, sau vor fi transmise direct unității centrale de cult, după caz.

(2) Pentru acordarea tranșei a doua și a următoarelor tranșe este obligatorie justificarea sumei primite anterior.

(3) În cazul în care sumele alocate se transmit unității centrale de cult pentru a fi transmise solicitantului, unitatea centrală de cult are obligația ca în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în cont să transmită solicitantului suma alocată.

(4) În vederea responsabilizării procesului de alocare și justificare a fondurilor se va încheia anual, după intrarea în vigoare a legii bugetului de stat pe anul respectiv, un protocol de finanțare între Secretariatul de Stat pentru Culte și cultele religioase sau, după caz, unitatea centrală de cult, în condițiile legii."

12. **După articolul 17 se introduce un nou articol, articolul 18, cu următorul cuprins:**

„Art. 18. — Modelul și conținutul cererii-tip, al declarației pe propria răspundere, al raportului de justificare, al protocolului de finanțare, precum și procedura de alocare a fondurilor se aprobă prin ordin al secretarului de stat pentru culte."

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2002 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 947 din 23 decembrie 2002, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu
Secretarul de stat pentru culte,

Adrian Lemeni

Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea datelor de identificare ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Sănătății — Direcția de Sănătate Publică a Județului Dâmbovița, precum și trecerea acestui imobil în domeniul public al orașului Titu și în administrarea Consiliului Local al Orașului Titu

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Datele de identificare ale imobilului prevăzut la poziția nr. M.F. 100457 din anexa nr. 15 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiesc cu datele prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă trecerea imobilului având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Sănătății — Direcția de Sănătate Publică a Județului Dâmbovița în domeniul public al orașului Titu și în administrarea Consiliului Local al Orașului Titu, județul Dâmbovița, în vederea amenajării spațiului pentru desfășurarea activității serviciului de ambulanță.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, la valoarea de inventar a imobilului de la data transmiterii.

Art. 4. — (1) Consiliul Local al Orașului Titu are obligația de a menține destinația de unitate sanitară a imobilului.

(2) În situația în care se constată nerespectarea obligației privind păstrarea destinației imobilului, prevăzută la alin. (1), imobilul revine în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Sănătății, în condițiile legii.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Ministerul Sănătății își va actualiza datele din anexa nr. 15 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Cseke Attila

Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 15 decembrie 2010.
Nr. 1.287.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Sănătății —
Direcția de Sănătate Publică a Județului Dâmbovița

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare		
			Descrierea tehnică	Vecinătățile	Adresa
100457	8.29.13	Clădire laborator teritorial Titu	P, suprafața construită = 320 m ²	N — teren E — str. N. Grigorescu S — proprietate privată V — Dispensar TBC	România, județul Dâmbovița, orașul Titu, str. Nicolae Grigorescu nr. 100

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Sănătății — Direcția de Sănătate Publică a Județului Dâmbovița, care se transmite în domeniul public al orașului Titu și în administrarea Consiliului Local al Orașului Titu

Denumirea imobilului care face obiectul actului normativ	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Nr. de identificare M.F.
Clădire laborator teritorial Titu	Ministerul Sănătății — Direcția de Sănătate Publică a Județului Dâmbovița	Orașul Titu — Consiliul Local al Orașului Titu — județul Dâmbovița	100457

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Serviciului Român de Informații, în vederea scoaterii din funcțiune și desființării acestora

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Serviciului Român de Informații, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Trecerea în domeniul privat al statului a construcțiilor prevăzute la art. 1 se face în vederea scoaterii din funcțiune și desființării acestora, potrivit legii.

Art. 3. — După scoaterea din funcțiune și desființarea construcțiilor, Serviciul Român de Informații își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

Art. 4. — Serviciul Român de Informații, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificarea corespunzătoare în anexa nr. 43 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Directorul Serviciului Român de Informații,
George Cristian Maior
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 15 decembrie 2010.
Nr. 1.288.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale construcțiilor aflate în administrarea Serviciului Român de Informații care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, în vederea scoaterii din funcțiune și desființării acestora**

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică care administrează imobilul	Construcția din incinta imobilului propusă pentru desființare	Caracteristicile tehnice ale construcției	Nr. de identificare atribuit de către Ministerul Finanțelor Publice	Valoarea de inventar — lei —
Municipiul București, str. Emanoil Porumbaru nr. 35—37, sectorul 1	Serviciul Român de Informații	Atelier (construcția C4)	Suprafața construită = 82,45 m ² Suprafața desfășurată = 82,45 m ²	105.991 (parțial)	17.590,19 lei
		Atelier (construcția C9, parțial)	Suprafața construită = 41 m ² Suprafața desfășurată = 41 m ²		6.580 lei
		Magazie (construcția C12)	Suprafața construită = 10,20 m ² Suprafața desfășurată = 10,20 m ²		1.643,83 lei
Orașul Otopeni, șos. Odăi nr. 20, județul Ilfov		Siloz alimente demisol (construcția C23)	Suprafața construită = 371 m ² Suprafața desfășurată = 371 m ²	144.742 (parțial)	20.546,57 lei
		Puț forat nr. 3	Adâncime = 132,50 m		125.772,82 lei
		Magazie (construcția C37)	Suprafața construită = 35 m ² Suprafața desfășurată = 35 m ²		1.078,34 lei

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor
proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării
de utilitate publică „Varianta de ocolire Cluj Nord-Est,
km 1+600—km 4+520”, județul Cluj**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul lucrării de utilitate publică „Varianta de ocolire Cluj Nord-Est, km 1+600—km 4+520”, județul Cluj, potrivit hărții topografice prevăzute în anexă*).

Art. 2. — Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică prevăzută la art. 1, expropriator fiind statul român, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

Art. 3. — Se aprobă ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării de utilitate publică prevăzută la art. 1 suma globală estimată de 4.900 mii lei, alocată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate cu această destinație, înscrise în legile bugetare anuale, la capitolul 84.01, titlul „Alte transferuri”, poziția „Investiții ale agenților economici cu capital de stat”.

Art. 4. — Suma prevăzută la art. 3 se virează de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării acesteia, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. pentru lucrarea prevăzută la art. 1, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 5. — Planul cu amplasamentul lucrării, delimitarea suprafețelor și a construcțiilor supuse exproprierii, precum și tabelul cu imobilele care constituie coridorul de expropriere se aduc la cunoștința publică prin afișare la sediul consiliilor locale implicate și vor rămâne afișate până la finalizarea procedurii de despăgubire.

Art. 6. — Regularizarea documentațiilor cadastrale se va efectua de către expropriator, pe baza proiectului tehnic și a detaliilor de execuție, fără a afecta dispozițiile prezentei hotărâri, cu respectarea reglementărilor în vigoare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 15 decembrie 2010.
Nr. 1.290.

*) Anexa se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Nr. 261 din 2 decembrie 2010

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 2.859 din 20 decembrie 2010

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, interimar, și al ministrului finanțelor publice nr. 252/2.917/2009 pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat acordat operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație

Având în vedere prevederile art. 17 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2010 pentru rectificarea bugetului de stat pe anul 2010,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, interimar, și al ministrului finanțelor publice nr. 252/2.917/2009 pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat acordat operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 23 octombrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2010 pentru rectificarea bugetului de stat pe anul 2010.”

2. La articolul 2, după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2010.”

3. La articolul 12 alineatul (2), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) alocarea de sume de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor, în scopul achitării obligațiilor restante către Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă «C.F.R. Marfă» — S.A., conform art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2010.”

4. La articolul 12, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Ajutorul de stat acordat sub forma măsurilor prevăzute la alin. (2) lit. c)—f) are în vedere acoperirea tuturor costurilor generate de prestarea serviciului de interes economic general.”

5. La articolul 19, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Valoarea totală estimată a ajutorului de stat care va fi acordat în cadrul prezentei scheme este de 11.221.556.735 lei.”

6. La articolul 19, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Ajutorul de stat reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2010 se acordă în anul 2010 în sumă de 90.261.735 lei.”

7. La articolul 20, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Beneficiază de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 103/2010 un număr de 5 operatori economici.”

8. După articolul 23¹ se introduce un nou subcapitol, subcapitolul X.³², cu un nou articol, articolul 23², cu următorul cuprins:

„X.³². Procedura de implementare pentru măsurile de ajutor de stat prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2010

Art. 23². — (1) Repartizarea sumei de 90.261.735 lei pe unități administrativ-teritoriale se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Suma de 90.261.735 lei se utilizează pentru achitarea obligațiilor restante ale beneficiarilor, datorate Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă «C.F.R. Marfă» — S.A.

(3) Suma prevăzută la alin. (2) se utilizează de Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă «C.F.R. Marfă» — S.A. exclusiv pentru achitarea obligațiilor către bugetul de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetul asigurărilor pentru șomaj.

(4) Suma prevăzută la alin. (2) se gestionează de către unitățile administrativ-teritoriale, beneficiari și Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă «C.F.R. Marfă» — S.A., prin conturi distincte deschise la Trezoreria Statului.”

9. La articolul 24, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Pentru a beneficia de măsurile cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2010, pe lângă documentele prevăzute la alin. (2), potențialii beneficiari depun înscrisuri din care să rezulte că operatorul economic înregistrează la data de 22 noiembrie 2010 obligații de plată către Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă «C.F.R. Marfă» — S.A., neachitate până la data depunerii cererii.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru numirea reprezentanților părții române în cadrul organismelor create în temeiul tratatelor bilaterale privind gospodărirea apelor de frontieră**

Având în vedere Referatul nr. 23.134/D.C. din 2 decembrie 2010, prevederile Acordului dintre R.P. Română și R.P.F. Iugoslavia privind problemele hidrotehnice de pe sistemele hidrotehnice și cursurile de apă de pe frontieră sau întretăiate de frontiera de stat, semnat la București la 7 aprilie 1955, prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodării apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997, prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003, prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor Prutului și Dunării, semnat la Chișinău la 28 iunie 2010,

în temeiul art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.079/2010 pentru reprezentarea în cadrul organismelor create în temeiul tratatelor bilaterale privind gospodărirea apelor de frontieră și al art. 15 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se numește domnul Dan Cârlan, director general al Autorității pentru Inundații și Managementul Apelor din cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor, în calitate de președinte al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-sârbe pentru aplicarea Acordului dintre R.P. Română și R.P.F. Iugoslavia privind problemele hidrotehnice de pe sistemele hidrotehnice și cursurile de apă de pe frontieră sau întretăiate de frontiera de stat, semnat la București la 7 aprilie 1955.

(2) Se numește domnul Ovidiu Gabor, director general adjunct al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de locțiitor al președintelui părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-sârbe pentru aplicarea Acordului dintre R.P. Română și R.P.F. Iugoslavia privind problemele hidrotehnice de pe sistemele hidrotehnice și cursurile de apă de pe frontieră sau întretăiate de frontiera de stat, semnat la București la 7 aprilie 1955.

(3) În cazul indisponibilității președintelui părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-sârbe pentru aplicarea Acordului dintre R.P. Română și R.P.F. Iugoslavia privind problemele hidrotehnice de pe sistemele hidrotehnice și cursurile de apă de pe frontieră sau întretăiate de frontiera de stat, semnat la București la 7 aprilie 1955, locțiitorul preia toate prerogativele acestuia.

Art. 2. — (1) Se numește domnul Dan Cârlan, director general al Autorității pentru Inundații și Managementul Apelor din cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor, în calitate de împuternicit al părții române pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodării apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997.

(2) Se numește domnul Csaba Dávid, director general al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de locțiitor al împuternicitului părții române pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodării apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997.

(3) Se numește domnul Ovidiu Gabor, director general adjunct al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de locțiitor al împuternicitului părții române pentru aplicarea

Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodării apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997.

(4) În cazul indisponibilității împuternicitului părții române pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodării apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997, unul dintre locțiitorii preia toate prerogativele acestuia.

Art. 3. — (1) Se numește domnul Dan Cârlan, director general al Autorității pentru Inundații și Managementul Apelor din cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor, în calitate de împuternicit guvernamental al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-ungare pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003.

(2) Se numește domnul Csaba Dávid, director general al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de supleant al împuternicitului guvernamental al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-ungare pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003.

(3) Se numește domnul Ovidiu Gabor, director general adjunct al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de supleant al împuternicitului guvernamental al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-ungare pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003.

(4) În cazul indisponibilității împuternicitului guvernamental al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-ungare pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003, unul dintre supleanți preia toate prerogativele acestuia.

Art. 4. — (1) Se numește domnul Dan Cârlan, director general al Autorității pentru Inundații și Managementul Apelor din cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor, în calitate de președinte al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice interguvernamentale pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor Prutului și Dunării, semnat la Chișinău la 28 iunie 2010.

(2) Se numește domnul Ovidiu Gabor, director general adjunct al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de supleant al președintelui părții române pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea pentru protecția și utilizarea

durabilă a apelor Prutului și Dunării, semnat la Chișinău la 28 iunie 2010.

(3) În cazul indisponibilității președintelui părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice interguvernamentale pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor Prutului și Dunării, semnat la Chișinău la 28 iunie 2010, supleantul preia toate prerogativele acestuia.

Art. 5. — Persoanele nominalizate la art. 1—4 vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și pădurilor,

László Borbély

București, 13 decembrie 2010.

Nr. 2.228.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 448490